

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010549
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujeřík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420010549.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujeříkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.02.2022 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. C., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom Kežmarok, pracovník v G. N.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 16.05.2020 v presne nezistenom čase po 02:30 hod., v bytovom dome na ul. N.. Š. Č.. XX v Kežmarku, po predchádzajúcom požití alkoholu a po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke sočil oboma rukami do hrude poškodeného C. B., pretože chcel, aby poškodený C. B. opustil byt, v ktorom sa nachádzali, následkom čoho C. B. spadol na zem, v dôsledku čoho utrpel zlomeninu pravej stehrovej kosti, pričom sa jedná o ťažké zranenie, vyžadujúce si práceneschopnosť minimálne 3 mesiace, s obmedzením

na obvyklom spôsobe života v dôsledku hospitalizácie v nemocnici od 19.05.2020

do 26.05.2020, užívania liekov na tlmenie bolesti do konca júna 2020, nesebestačnosti v domácich prácach a osobnej starostlivosti minimálne do 01.07.2020, následne v zmenšenej miere až do obnovenia pohybových schopností zranenej končatiny dňa 12.08.2020,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/106/2019 zo dňa 29.07.2021, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/25/2021 dňa 27.10.2021, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov

so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 (štyroch) rokov a 5 (päť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 (štyroch) rokov a 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom, Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 škodu vo výške 3 109,91 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodeného C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N.. Š. XXXX/XX, Kežmarok s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 26.10.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 432/20/7703-8 na obžalovaného I. C. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, že dňa 16.05.2020 v presne nezistenom čase po 02.30 hod., v bytovom dome na ul. N.. Š. Č.. XX v Kežmarku, po predchádzajúcom požití alkoholu a po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke sotil oboma rukami do hrude poškodeného C. B., pretože chcel, aby poškodený C. B. opustil byt, v ktorom sa nachádzali, následkom čoho C. B. spadol na zem a bola mu spôsobená zlomenina pravej stehrovej kosti, pričom sa jedná o ťažké zranenie, vyžadujúce si práceneschopnosť minimálne 3 mesiace, s obmedzením na obvyklom spôsobe života v dôsledku hospitalizácie v nemocnici od 19.05.2020 do 26.05.2020, užívania liekov na tlmenie bolesti do konca júna 2020, nesebestačnosti v domácich prácach a osobnej starostlivosti minimálne do 01.07.2020, následne v zmenšenej miere až do obnovenia pohybových schopností zranenej končatiny dňa 12.08.2020, pričom prokurátorka tento skutok právne kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný I. C. na hlavnom pojednávaní po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Trestného poriadku využil svoje právo patriace obžalovanému spočívajúce v jeho práve nevyповeдаť a aplikujúc toto právo aj na vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, neurobil žiadne z vyhlásení tam uvedených. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného, svedkov, prečítaním obsahu znaleckého posudku, prečítaním obsahu listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný I. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo, ale že by poškodenému zlomil stehennú kosť jedným postrčením sa mu nezdá. On ho chcel len vyhodiť z bytu a určite nemal úmysel mu ublížiť. Poškodený mal v tom čase vypité a on chcel predísť konfliktom. Poškodeného strčil pri vchodových dverách jeho bytu, kedy poškodený odchádzal ale potom sa chcel poškodený vrátiť späť do bytu a ešte niečo povedať svojej družke, s ktorou sa predtým hádal a bol k nej vulgárny. Poškodený mal obuté šľapky ale už si nie je istý, či to tak aj skutočne bolo. Vtedy sa postavil čelom k nemu a poškodeného sotil do hrude lebo nechcel, aby sa poškodený vrátil do bytu. Na to poškodený urobil niekoľko krokov dozadu, odrazil sa od steny a spadol ľavou časťou tela na schody. V tom čase sa v jeho byte nachádzali štyri osoby - D. J., B. J., W. K. S. S. T., ale on sa s poškodeným pri vchodových dverách vedúcich do bytu nachádzal sám. B. J. S. S. T. sa nachádzali v kuchyni, kde fajčili a D. J. a W. K. sa nachádzali v izbe bytu. Z izby na chodbu nevidieť ale z kuchyne je dobre vidieť na vchodové dvere. Obžalovaný zdôraznil, že on poškodeného nijako neudrel. Z izby potom vybehla družka obžalovaného W. K., obaja zavolali syna poškodeného a zobrali poškodeného domov. Toto obžalovaný

videl. On sa vrátil do bytu a pokračoval s osobami v byte v konzumácii alkoholu. Jeho kamaráti videli z kuchyne, ako poškodeného sotil. Neskôr písal poškodenému sms správu, či je v poriadku ale poškodený mu o tri dni napísal z nemocnice, že ho operovali. Tento incident sa stal v noci z piatka na sobotu a poškodený šiel do nemocnice v utorok. Počas toho, ako bol poškodený doma, poškodenému volal ale on mal vypnutý telefón. Obžalovaný tiež vypovedal, že poškodený už keď k nim prišiel, bol pod vplyvom alkoholu. Doniesol si so sebou fľašu piva o objeme 1,5 litra a potom, keď ju vypil, začal s nimi piť vodku. V tom čase už bol poškodený podľa obžalovaného dosť opitý.

Poškodený C. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že 15.05.2020 k nemu do bytu v popoludňajších hodinách prišla jeho neter D. J. a čakala obžalovaného, kedy príde z práce domov. Potom prišiel obžalovaný a doniesol mu pečivo lebo robil v pekárni a mal to lacnejšie. Za toto pečivo obžalovanému zaplatil a obžalovaný išiel domov. Neskôr ho obžalovaný volal k nim domov na kávu s tým, aby prišiel aj so svojou družkou W. K.u. On najskôr nechcel ísť k obžalovanému ale potom ho prehovorili a on okolo 22.00 hod. išiel spoločne s družkou do bytu obžalovaného. Obžalovaný mu spravil kávu a medzitým obžalovaný v byte pil s jedným svojim kamarátom alkohol, pričom obaja vypili asi 0,7 l alebo 1 l fľašu vodky neznámej značky. Potom prišiel do bytu druhý kamarát obžalovaného, ktorý priniesol druhú fľašu alkoholu. Jeho družka si s nimi dal asi 4 až 5 pohárikov alkoholu a družka obžalovaného D. J. už vypila toľko alkoholu, že už bola bez seba. Sedeli asi do 02.00 hod. a obžalovaný mu povedal, aby išiel preč. On vyzval družku, aby odišla lebo sa sám necítil dobre, pretože má cukrovku. Postavil sa a išiel ku vchodovým dverám, tieto otvoril, podišiel k prahu dverí ale tento prah neprekročil, otočil sa, lebo si myslel, že za ním ide jeho družka ale za ním stál obžalovaný, ktorý ho sotil, on mal papuče, preto stratil rovnováhu, spadol na zem ako doska na pravú stranu. Obžalovaný zavrel dvere a za chvíľu vyšla von jeho družka preto, lebo sa čudovala, prečo tak dlho nechodí. Nakoľko mal bolesti a nemohol chodiť, zavolali jeho syna, ktorý ho spolu s družkou odvedli domov do bytu. On si najskôr myslel, že má iba natiahnutú šľachu ale potom mu začala modrieť noha a on sa na ňu nemohol postaviť, nemohol ju dvihnúť a ani ísť na záchod. Počas týchto troch dní bol doma a na tretí deň si zavola záchranku. Uviedol, že sa to nestalo prvýkrát, čo obžalovaný do neho skočil a už sa to raz stalo, keď sťahovali gaučovú súpravu a on držal dvere. Tam zrazu obžalovaný pustil gauč a pýtal sa ho, či mu nemá jednu „prijebať“. V ten večer pil iba nealkoholické pivo, lebo mal súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 94/2012 nariadené protialkoholické liečenie ale to je už ukončené a k psychiatričke chodí dobrovoľne. Poprel, že by k obžalovanému priniesol nejaké alkoholické alebo nealkoholické nápoje. V ten večer si priniesol tri plechovky nealkoholického piva zn. Birell, ktoré vypil a okrem kávy u obžalovaného nepil nič iné. Poškodený tiež vypovedal, že v ten večer prišla mestská polícia z dôvodu, že hrala nahlas hudba. On otvoril dvere od bytu obžalovaného a porozprával sa s nimi lebo je v bytovom dome domovník. Nevie, prečo ho obžalovaný vyzval, aby opustil byt. Podľa neho v tom hral rolu alkohol a aj obžalovaný sa mu priznal, že mal vtedy okno. Poprel, že by sa v byte násilne alebo vulgárne správal k svojej družke s tým, že na to nemal žiaden dôvod.

Na hlavnom pojednávaní súd na návrh prokurátorky uvedený v podanej obžalobe a bez námietok obžalovaného po doručení obžaloby prečítal výpoveď splnomocnenej zástupkyne poškodenej Union zdravotnej poisťovne C. Y. z prípravného konania zo dňa 30.09.2020, ktorá v mene poisťovne pri tomto výsluchu uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúcej z nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť uhradenú za ich poistenca - poškodeného C. B., ktoré mu vznikli v súvislosti s poranením dňa 16.05.2020, a to vo výške 3.109,91 Eur.

Svedkyňa D. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň popoludní išla do bytu k poškodenému a tam s poškodeným pili alkoholické pivo značky Kelt z 1,5 litrovej fľaše. Potom išla domov, pričom býva v byte s obžalovaným ako jeho družka a tento byt sa nachádza v rovnakom bytovom dome, v ktorom býva aj poškodený so svojou družkou W. K.. Okolo 22.15 hod. prišiel do ich bytu poškodený aj so svojou družkou, pričom v tom byte boli okrem nich aj B. J. S. S. T.. Poškodený v tom čase už bol pod vplyvom alkoholu a aj k nim do bytu si priniesol alkoholické pivo. Keď ho dopil, pil s nimi vodku zn. Ruský štandard. Poškodený bol opitý a s každým sa hádal, najmä so svojou družkou. Obžalovaný poškodeného vyzýval, aby odišiel z bytu. Na opakované výzvy reagoval poškodený tak, že vstal a išiel do chodby smerom k vchodovým dverám do bytu. Obžalovaný išiel za ním. Ona bola v tom čase v izbe a do chodby nevidela. Po chvíli sa obžalovaný vrátil a povedal, že do poškodeného strčil. Na to K. vyšla z izby a z bytu a už sa ani ona a ani poškodený nevrátili. Ona tiež išla za K. a videla ako poškodený odchádza s družkou po schodoch každý sám po rozličnej strane schodiska. Keď svedkyňa bola za účelom odstránenia rozporov prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, kedy vypovedala, že videla, ako družka podopierala poškodeného a spolu išli domov, svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa v prípravnom konaní

pomýlila a každý išiel domov samostatne a družka poškodeného nepodopierala. Obžalovaný potom volal poškodenému asi o tri alebo štyri dni na to a poškodený mu povedal, že leží v nemocnici, že je po operácii a má zlomenú stehennú kosť. S K. hovorila, až keď už vedeli, že poškodený je v nemocnici. Vtedy jej K. povedala, že sa to stalo preto, lebo obžalovaný do poškodeného strčil. Ešte jej povedala, že museli volať syna, aby poškodeného pomohol vyniesť v tú noc do bytu.

K tejto výpovedi svedkyne poškodený uviedol, že je to všetko klamstvo. Je pravdou, že svedkyňa prišla k nemu do bytu a mala vypité a keď k nemu prišiel obžalovaný, tak spolu s obžalovaným svedkyňa pila pivo. Uviedol, že svedkyňa v byte opitá spala, poprel, že by sa hádal so svojou družkou ale je pravda, že mu povedali, aby odišiel a tak zobral so sebou družku, otvoril dvere a obžalovaný ho sotil a zavrel za ním dvere. Potom na chodbu vybehla družka. On ležal na zemi a nemohol vstať, preto družka zavola mobilným telefónom jeho syna, ktorý mu pomohol vstať a potom ho pod pazuchy odvieďli domov.

Svedok B. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že u obžalovaného bola v ten večer nejaká oslava, na ktorú prišiel aj on a doniesol so sebou vodku zn. „Ruský štandard“. V tom čase sa v byte obžalovaného nachádzal obžalovaný, jeho družka D. J., poškodený a jeho družka W. K. S. S. T.. Poškodený pil alkoholické pivo, pre ktoré si ešte odbehol domov, on pil s obžalovaným vodku, pričom keď poškodený dopil svoje pivo, ďalej s nimi pil vodku. Túto tiež pili všetci zúčastnení na oslave v byte obžalovaného. Okolo pol noci prišli do bytu mestskí policajti, pretože bola v byte nahlas pustená hudba. Obžalovaný im otvoril dvere, rozprával sa s nimi, policajti odišli a oni stíšili hudbu. Potom poškodený začal do svojej družky „skákať“ a vulgárne jej nadával. Obžalovanému sa to nepáčilo a vyhodil poškodeného z bytu von tak, že ho strčil a zavrel za ním vchodové dvere, čo svedok videl, lebo v tom čase sa nachádzal na gauči v izbe bytu a videl do chodby na vchodové dvere. Svedok uviedol, že poškodený mal v ten večer vypité a keď on v tú noc odchádzal z bytu, poškodený stál na medzипoschodí a ešte si pozdravili. Družka poškodeného potom, čo ho obžalovaný vyhodil z bytu, bola ešte chvíľu v byte a potom odišla za poškodeným.

Svedok poškodený k tomu viedol, že on alkohol nepil, svedok to z izby nemohol vidieť a tiež poprel, že by sa so svedkom stretol na chodbe po sotení, pretože ležal doma na gauči. Svedok zotrval na svojej výpovedi.

Svedkyňa W. K., družka poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ona išla v ten večer s poškodeným k pani J. na kávu. V byte sa stretli s obžalovaným, jeho družkou D. J. a dvoma kamarátmi, ktorých priezviská nevie. Ona vypila asi 4 poháriky tvrdého alkoholu, pričom J. už bola v tom čase viac opitá a spala. Ona nevie, či medzi ňou a poškodeným bola nejaká hádka, lebo to nepočula. Nahlas púšťali hudbu a niekto preto zavola mestských policajtov. Po ich príchode išiel k dverám poškodený a tí ho upozornili, aby hudbu dali tichšie, čo aj urobili. Policajti potom odišli a poškodený sa vrátil späť do izby. Potom sa ďalej zabávali. Poškodený už chcel ísť domov a vybral sa ku vchodovým dverám bytu. Poškodený si myslel, že ona ide za ním ale za ním už bol obžalovaný aj s kamarátmi. Poškodeného oni odstrčili na zem na chodbu, poškodený sa potkol a spadol na zem. Ona si myslela, že poškodený išiel iba na WC a vráti sa naspäť do izby ale keď sa nevracal, vyšla za ním von na chodu pred byt obžalovaného, kde ho videla ležať na zemi a poškodený sa nemohol postaviť na nohy. Snažila so ho zdvihnúť zo zeme, ale keď sa jej to nepodarilo, tak telefónom zavola synovi, aby im prišiel pomôcť, čo tento urobil a spoločne poškodeného odniesli po schodoch domov. Poškodený si myslel, že má iba natiahnutú šľachu ale na druhý deň mal väčšie bolesti, nemohol vstať z postele, chodiť na záchod a ani sa sám obliecť. Ona musela poškodenému vo všetkom pomáhať a všetko mu doniesť k posteli. Na štvrtý deň jej poškodený povedal, aby zavola sanitku, že je to vážne. Sanitka ho odviezla do nemocnice. Neskôr vo svojej výpovedi svedkyňa uviedla, že nevidela to, ako obžalovaný sotil do poškodeného a dozvedela sa to až neskôr od poškodeného. Poškodený jej tiež povedal, že ho strčili aj kamaráti obžalovaného. Poškodený pil v ten večer nealkoholické pivo, ostatní vrátane nej pili vodku. V ten večer mal poškodený obuté šľapky.

Súd na návrh prokurátora prečítal na hlavnom pojednávaní za účelom odstránenia rozporov časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, kedy vypovedala, že potom, ako odišli (mestskí policajti), naozaj stíšili hudbu a sedeli ďalej, keď sa jej C. postavil a povedal, že ide domov, I. C. ho išiel vyprevadiť a za chvíľu sa vrátil do izby a sedeli ďalej, pričom ona si myslela, že poškodený sa vráti späť do izby a keď išla za ním, na chodbe videla, ako jej druh sedel na zemi. Svedkyňa k tejto výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že videla, ako jej druh na zemi ležal a nevedela vysvetliť, prečo policajtovi povedala, že sedel.

Svedok S. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným prišli spolu z práce k nemu domov, kde sedeli a pili alkohol. Potom prišiel do bytu obžalovaného poškodený, ktorý si priniesol alkoholické pivo, ktoré pil a keď svoje pivo dopil, začal s nimi piť vodku. Poškodený sa potom začal hádať so svojou družkou a začal jej vulgárne nadávať. On v tom čase bol pri okne v kuchyni, kde fajčil a z tejto kuchyne je vidno do chodby a aj na vchodové dvere do bytu. On videl, ako sa obžalovaný vložil do hádky s poškodeným a jeho družkou a chcel vyprevadiť poškodeného z bytu a to preto, aby poškodený prestal nadávať svojej družke. On videl, ako obžalovaný otvoril dvere do svojho bytu, strčil do poškodeného a zavrel za ním vchodové dvere. Nevidel nijakú bitku alebo potýčku. To všetko sa malo udiať ešte popoludní okolo 16.00 hod. Poškodený bol podľa svedka pod vplyvom alkoholu. Svedok tiež potvrdil, že prišla mestská polícia a že on bol tiež dosť pod vplyvom alkoholu. Potom išiel domov. On ešte potom, čo obžalovaný vyhodil z bytu poškodeného, sedel ešte v byte asi 1 alebo 1 a pol hodinu v byte a s ním celý čas sedela družka poškodeného.

Súd na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah písomného znaleckého posudku č. 53/2020 vypracovaného v prípravnom konaní znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a traumatológia MUDr. K. G., ktorého predmetom bolo posúdenie zranení poškodeného, okolností ich vzniku a ich možných následkov. Po preštudovaní vyšetrovacieho spisu a dostupnej zdravotnej dokumentácie dospel znalec k záveru, že poškodený C. B. utrpel pri fyzickom incidente dňa 16.05.2020 zlomeninu horného konca stehennej kosti vpravo. Prvýkrát bol poškodený ošetrovaný až dňa 19.05.2020, mal veľké bolesti, nevedel sa postaviť na poranenú končatinu, dovtedy ležal doma a so všetkým mu pomáhala jeho družka. Prijali ho na hospitalizáciu do Nemocnice v Poprade na traumatologické oddelenie. Končatina bola skrútená, mal výraznú krvnú podliatinu v oblasti stehna, nedokázal s končatinou pohybovať a ani chodiť. Na RTG vyšetrení bola diagnostikovaná trieštivá zlomenina stehnovkej kosti s posunom úlomkov. Poškodený mal doplnené vyšetrenia a dňa 20.05.2020 absolvoval operáciu v celkovej anestéze. Zlomenina bola napravená do vyhovujúceho postavenia a po ďalšej liečbe bol dňa 25.06.2020 prepustený do domácej liečby. Mohol chodiť s pomocou vysokých barlí opierajúcich sa o podpazušie tak, že nesmel na poranenú končatinu vôbec našľapovať a nesmel ju zaťažovať. Dňa 02.06.2020 bol poškodený na kontrolnom vyšetrení na traumatologickej ambulancii, rany boli zahojené a stehy boli vybraté. Na ďalšej kontrole bol dňa 01.07.2020, kde pri RTG vyšetrení bolo zistené primerané hojenie. Poškodený mohol čiastočne pri chôdzi zaťažovať poranenú končatinu a mohol na ňu našľapovať. Začal chodiť s krátkymi barlami a dňa 12.08.2020 absolvoval poslednú kontrolu, pri ktorej RTG vyšetrením bolo zistené dobré hojenie. Poškodený mal ordinované rehabilitačné procedúry, ktoré navštevoval aj v čase vypracovania znaleckého posudku. Komplikácie v liečbe nevznikli. Z lekárskeho hľadiska ide podľa znalca o poranenie ťažké, pri ktorom bol priebeh liečby zatiaľ nekomplikovaný. Mechanizmus vzniku poranení podľa znalca zodpovedá mechanizmu fyzického incidentu, ktorého bol poškodený účastníkom a ako je zadokumentovaný vo vyšetrovacom spise. Posudzované poranenie vzniklo mechanizmom tupo pôsobiacej sily, ktorá zasiahla pravý bok poškodeného. Z medicínskeho hľadiska mohlo vzniknúť nárazom pravým bokom v oblasti bedrového kĺbu na tvrdý podklad a to tak, že poškodený a útočník stáli oproti sebe, útočník sotil rukami poškodeného, ktorý padal smerom dozadu v smere pôsobiacej sily. Pri tomto pohybe mohol zakopnúť o prah dverí, mohol sa pootočiť tak, že spadol a pri páde narazil pravým bokom o zem, ktorú predstavovala tvrdá podlaha. Tento tvrdý náraz mohol spôsobiť znalcom zistené poranenie. Toto poranenie si vyžiadalo práceneschopnosť presahujúcu tri mesiace, podľa doterajšieho priebehu možno predpokladať, že práceneschopnosť bude trvať 4,5 až 5 mesiacov. Toto poranenie pravdepodobne trvalejšie následky nezanechá. Poškodený bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tým, že od 19.05.2020 do 26.05.2020 bol hospitalizovaný a až do 01.07.2020 bol nesebestačný. Až do 12.08.2020 nemohol nohu v plnej miere zaťažovať. Bolesťné v zmysle príslušných právnych predpisov znalec ohodnotil na 130 bodov, čo predstavuje vo finančnom vyjadrení 2.839,20 Eur.

Dňa 03.06.2020 podal poškodený na OO PZ Kežmarok do zápisnice trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že dňa 16.05.2020 ho volala suseda J. z prvého poschodia na kávu, kde v ten večer išli spolu s družkou. V byte bola suseda J. D. I. C., kde si vypili kávu. Medzitým prišli ďalšie osoby, ktoré priniesli alkohol, kde ho v byte popíjali. On sedel so susedou na káve a on vôbec nepije. I. kamaráti boli hluční, začali nahlas púšťať hudbu a preto susedia zavolali mestskú políciu. Keď polícia prišla, otvoril jej I., pretože suseda J.Á. bola opitá a spala. I. hudbu stíšil a policajti odišli. On tiež chcel ísť domov a išiel smerom k dverám, ktoré otvoril a myslel si, že za ním ide jeho družka ale za ním bol obžalovaný, ktorý ho sotil. On sa potkol o prah dverí a spadol na zem. Potom obžalovaný zavrel dvere a ďalej spolu

nekomunikovali. Mal obuté len papuče a teda nemal stabilitu a dopadol rovno na zem, kde si udrhel zápästie a tiež nohu. Družka ostala v byte a keďže videla, ako obžalovaný zavrel dvere, tak vyšla na chodbu a našla ho ležať na zemi. Chcela ho zdvihnúť ale sa jej to nepodarilo a on jej povedal, aby išla pre syna a obaja ho potom zobrali hore do bytu. Nohu mal opuchnutú a modrú ale nešiel do nemocnice, lebo si myslel, že má len natiahnutý sval a bolesť prejde. No bolesť neprešla a obžalovaný mu písal, že ho to veľmi mrzí a že si veľa nepamätá. Na ošetrovanie išiel až dňa 19.05.2020, kde mu v nemocnici spravili RTG a zistili, že má zlomeninu stehennej kosti. Hneď ho hospitalizovali a nasledujúci deň 20.05.2020 ho operovali. Hospitalizovaný bol do 26.05.2020 a práceneschopnosť odhadol na pol roka až rok. Je obmedzovaný na obvyklom živote tým, že stále používa barle a noha mu stále puchne.

Union zdravotná poisťovňa podaním zo dňa 02.10.2020 vyčíslila liečebné náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poistencovi - poškodenému C. B. na sumu 3.109,91 Eur, ktoré v tomto podaní vyčíslila podľa jednotlivých položiek. Písomným podaním zo dňa 02.09.2020 si tieto náklady poisťovňa uplatnila ako náhradu škody v trestnom konaní.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah lekárskeho správ, ktoré zachytávajú priebeh liečenia poškodeného tak, ako ho v znaleckom posudku opísal znalec MUDr. G..

Súd tiež prečítal komunikáciu formou textových správ, ktoré predložil v prípravnom konaní poškodený a má to byť komunikácia s obžalovaným potom, čo sa mal odohrať tento incident.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestom Kežmarok dňa 10.07.2020 vyplýva, že obžalovaný je slobodný. Mesto eviduje u obžalovaného deväť priestupkov spáchaných v rokoch 2008, 2009, 2013 a 2019, a to priestupky proti majetku, občianskemu spolunažívaniu, verejnému poriadku a pre porušenie VZN o zákaze požívania alkoholu na verejnosti.

Zo správy Pekárne Gros, v ktorej je obžalovaný zamestnaný vyplýva, že obžalovaný je zamestnancom ich spoločnosti od 07.01.2020 ako výrobný pracovník. Obžalovaný nebol disciplinárne riešený, rešpektuje príkazy nadriadených a pracovné povinnosti si plní k spokojnosti zamestnávateľa.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný dvakrát postihnutý za priestupky. Prvý spáchal dňa 25.03.2019 porušením VZN mesta Kežmarok o zákaze požívania alkoholu na verejnosti a druhý dňa 17.01.2017 proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. V oboch prípadoch mu bola za ich spáchanie uložená bloková pokuta.

Z aktuálnej Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že okrem priestupkov evidovaných vo vyššie uvedenom výpise spáchaných dňa 17.01.2017 a dňa 25.03.2019 sa obžalovaný dopustil pred spáchaním prejednávaneho skutku aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a to dňa 22.02.2020.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného, generovaného elektronicky ku dňu 02.02.2022 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný, z toho v prípade 11 - tich odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, naposledy v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 106/2019.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah spisu sp. zn. 9T 106/2019 a z neho vyplynulo, že prokurátor podal na tunajšom súde dňa 12.09.2019 obžalobu na I. C. pre dva skutky, ktoré právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a tiež ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 29.07.2021 súd uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 rokov a 5 mesiacov. Na podklade odvolania obžalovaného proti tomuto rozsudku zo dňa 13.08.2021, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 27.10.2021 toto odvolanie obžalovaného I. C. zamietol, čím týmto dňom rozsudok tunajšieho súdu nadobudol právoplatnosť.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchal obžalovaný. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň aj v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Z výpovedí obžalovaného, svedka - poškodeného ako aj všetkých svedkov vypočutých v tomto konaní vyplynul určitý skutkový dej, ktorý nebol v zásade sporný, resp. určité nezrovnalosti vo výpovediach týkajúce sa najmä priebehu večera, resp. noci z 15.05.2020 na 16.05.2020 nie sú až tak z hľadiska skutkového a právneho posúdenia odlišnosťami podstatného charakteru. Súd uvedené nezrovnalosti pripisuje tomu, že všetci zainteresovaní (aj poškodený, ako to bude odôvodnené nižšie) boli pod vplyvom alkoholu v rôznom stupni opitosti, čoho príkladom je aj výpoveď svedka T., ktorý uviedol, že incident sa stal popoludní okolo 16.00 hod., hoci všetci ostatní vypovedali, že sa to stalo po 02.00 hod., pričom sám svedok pripustil, že v ten večer bol dosť opitý. Obžalovaný so svojou družkou D. J. a poškodený so svojou družkou W. K. bývajú v samostatných bytoch v jednom bytovom dome, pričom D. J. je neterou poškodeného C. B.. Dňa 15.05.2020 v popoludňajších hodinách prišla do bytu poškodeného D. J. a pili kávu, pričom svedkyňa J. vypovedala, že už vtedy poškodený pil alkoholické pivo, čo poškodený poprel. Potom prišiel do bytu poškodeného obžalovaný a doniesol mu pečivo. D. J. potom pozvala poškodeného a jeho družku k nim na kávu. Poškodený najskôr váhal ale neskôr išiel, pričom zo zhodných výpovedí vyplynulo, že so svojou družkou prišli do bytu obžalovaného okolo 22.00 hod. V tom čase sa v byte nachádzal obžalovaný, jeho družka D. J. a tiež kamaráti obžalovaného S. T. S. B. J.. Hoci poškodený tvrdil, že jeden z kamarátov obžalovaného do bytu prišiel až po ich príchode, pričom S. T. vypovedal, že prišiel do bytu už s obžalovaným z práce, B. J. tvrdil, že v byte už bol, keď tam prišiel poškodený. Uvedené však nie je podstatné z hľadiska toho, ako je incident vymedzený v skutku obžaloby. Rovnako nie je podstatné, kto prišiel otvoriť mestskej polícii, či to bol obžalovaný alebo poškodený, pretože táto udalosť nie je v žiadnej príčinnej súvislosti ku skutku a všetci zainteresovaní uviedli, že príslušníci mestskej polície prišli z dôvodu hlasnej hudby ešte pred tým, než sa mal incident odohrať.

Čo je však podstatné, je zodpovedanie skutkovej okolnosti, či mal poškodený požitý alkohol alebo nie. Poškodený toto popieral, hoci D. J., obžalovaný ako aj obaja kamaráti obžalovaného B. J. S. S. T. zhodne vypovedali, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu, v takom stave už prišiel do bytu obžalovaného, kde naďalej požíval alkoholické pivo, ktoré si priniesol so sebou a potom, keď ním prinesené pivo dopil, ďalej s nimi konzumoval vodku. Hoci svedkyňa K. sa snažila tiež potvrdiť toto tvrdenia poškodeného, že nebol pod vplyvom alkoholu, aj samotný poškodený pri konfrontácii s sms komunikáciou s obžalovaným, ktorú sám v prípravnom konaní predložil, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní pripustil, že si priniesol pivo a toto pil. Motív klamať je v tomto prípade daný tým, že poškodený mal nariadené protialkoholické liečenie a uvedené zranenie, ktoré utrpel pod vplyvom alkoholu, pri verifikácii tejto skutočnosti by toto liečenie mohlo, hoc aj prebiehajúce na dobrovoľnej báze, skomplikovať. Za tohto stavu súd nemá dôvod spochybniť výpovede ostatných svedkov, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu a tiež výpovede obžalovaných a svedkov o tom, že poškodený slovné útočil na svoju družku W. K., ktorej vulgárne nadával, hoci sa svedkyňa K. snažila toto vyvrátiť s tým, že ona nič také nepočula. Toto správanie poškodeného bolo ostatným zúčastneným nepríjemné a toto správanie poškodeného je oveľa logicky zrozumiteľnejším dôvodom, ktorý uviedol obžalovaný a svedkovia J., J. S. T., prečo bol poškodený obžalovaným vyzvaný na opustenie bytu, ako ten, ktorý uviedol poškodený, a to, že mu bolo zle lebo má cukrovku. Tento dôvod opustenia bytu uviedol iba poškodený a dokonca ani jeho družka neprišla s touto verziou dôvodu, prečo by poškodený chcel upustiť domácnosť obžalovaného. No a napokon aj samotné správanie sa obžalovaného, ktorý do poškodeného sotil, aby ho tak vyhodil z bytu je oveľa logickejšim následkom vulgárneho a verbálne agresívneho správania sa poškodeného, ako verzia poškodeného, ktorá konaniu obžalovaného neprpisuje žiaden motív ale iba čistú opitosť obžalovaného. Je pravda, že obžalovaný, ako aj ostatní zúčastnení na oslave v byte obžalovaného boli pod vplyvom alkoholu, ale tento stupeň alkoholového opojenia nebol taký, aby si na udalosti nepamätali a nevedeli, čo robia. Všetci vypovedali v podstate súvisle a nimi opisovaný dej bol až na pár výnimiek vnútorne konzistentným opisom udalostí.

Súd má za nepochybné preukázané, že poškodený išiel z izby bytu do chodby, podišiel ku vchodovým dverám, tieto otvoril, otočil sa, lebo s myslel, že za ním ide jeho družka a tak sa dostal do postavenia stojac oproti obžalovanému, ktorý išiel za ním. Obžalovaný, a ten toto svoje konanie ani nepopieral, strčil rukou poškodeného do oblasti hrudníka a to asi jeden meter pred prahom vchodových dverí bytu, kedy poškodený v dôsledku tohto úderu stratil rovnováhu a vplyvom požitého alkoholu, kedy mal na nohách obuté šľapky, sa potkol o prah dverí a spadol cez prah do priestoru pred vchodovými dverami bytu na zem na pravý bok. Toto opísal poškodený, obžalovaný, svedkovia J., T. S. J.. Nie je teda žiadna pochybnosť o tom, že konanie obžalovaného spočívalo v strčení poškodeného do hrude, čo bolo bezprostrednou príčinou pádu poškodeného na zem. Tiež je nepochybné, a vyplýva to aj zo záverov znaleckého posudku, že poškodený práve v dôsledku tohto pádu utrpel zlomeninu pravej stehnovkej kosti, pričom znalec jednoznačne potvrdil, že toto zranenie mohlo vzniknúť pádom na tvrdý podklad. Nebol vykonaný žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že by poškodený buď pred sotením zo strany obžalovaného alebo po tomto sotení bol účastný akejkoľvek situácie, ktorá by bez pričinenia obžalovaného mohla viesť k vzniku zranenia, ktoré bolo u neho bezpečnej diagnostikované, a ktorého charakter opísal znalec MUDr. G. v znaleckom posudku s tým, že sa jedná o poranenie ťažké, ktoré vyžaduje liečenie a práceneschopnosť najmenej štyri mesiace a ktoré výraznou bolestivosťou ovplyvňovalo obvyklý spôsob života poškodeného v dôsledku pobytu v nemocnici, nosenia barlí a bolestivosťou najmenej do 12.08.2020. Je teda zrejme príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a zranením, ktoré poškodenému obžalovaný spôsobil. Napokon je zrejme, že svedkyňa K. potom, ako sa obžalovaný vrátil sám do izby a povedal, že sotil poškodeného, vyšla von a videla poškodeného na zemi a tento nevládal vstať. Je pritom irelevantné, či poškodený na zemi sedel alebo ležal, podstatné je, že už v tom okamihu nemohol vstať a vzhľadom na charakter poranenia považuje za pravdivú výpoveď poškodeného a jeho družky, že jej musel na pomoc prísť syn poškodeného, ktorého zavolala a spolu odvedli poškodeného do bytu. Povaha tohto zranenia naopak vylučuje, aby poškodený mohol sám vyjsť po schodoch (ako to tvrdila v prípravnom konaní svedkyňa J., hoci aj samotný obžalovaný tvrdil, že poškodenému pomáhali vstať) alebo že ešte v noci fajčil so zlomenou nohou a v bolestiach na schodoch domu (ako to tvrdí svedok J.), pričom výpovede týchto svedkov považuje súd za účelové a podané v snahe zmierniť vinu obžalovaného, ku ktorému sú v družskom, resp. v priateľskom vzťahu. Vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam je veľmi dôležité uviesť, že konanie obžalovaného spočívajúce v postrčení poškodeného opísal zhodne tak obžalovaný ako aj poškodený a potvrdzujú ich aj svedkovia T. S. J., ktorí to videli, či už z kuchyne alebo z izby. Za výmysel a snahu pomôcť svojmu druhovi považuje súd výpoveď svedkyne K., že jej poškodený hovoril, že ho strčili všetci traja, teda obžalovaný a svedkovi T. S. J., pretože toto nikdy, od podania trestného oznámenia, cez výpoveď poškodeného v prípravnom konaní a až po jeho výpoveď a vyjadrenia na hlavnom pojednávaní poškodený netvrdil a za útočníka označoval vždy len obžalovaného. O postoji svedkyne K. k povinnosti hovoriť pravdu svedčí aj to, že na hlavnom pojednávaní najprv vypovedala, že videla, ako poškodeného obžalovaný s kamarátmi strčili a potom svoju výpoveď zmenila v tom, že jej to vlastne hovoril poškodený, ona to nevidela, pričom poškodený súdu túto skutočnosť, teda že ho mali sotiť traja, nikdy neprezentoval. Nikto zo zainteresovaných neopísal konanie obžalovaného inak ako strčenie a nevidel žiadne údery alebo bitku.

Všetky takto súdom vykonané a vyhodnotené dôkazy vedú súd k nepochybnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, pričom tento skutok je oproti skutku uvedenému v obžalobe upravený len po formulačnej stránke. Je nepochybné, že v dôsledku konania obžalovaného, ktoré napokon ani sám obžalovaný nepoprel, vznikol následok na zdraví poškodeného opísaný v skutku rozsudku, pričom pri rozsahu zranení a mechanizmu ich vzniku súd vychádzal z ničím nespochybného znaleckého posudku znalca MUDr. G.. Je teda zároveň nepochybné, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Ďalšou otázkou, s ktorou je súd povinný sa v priebehu dokazovania, najmä vo fáze hodnotenia dôkazov vysporiadať, je, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov uvedených v Trestnom zákone a ak áno, akého. Tu sa, pokiaľ sa jedná o subjektívnu stránku trestného činu, názor súdu líši od názoru obžaloby.

Trestné právo je založené na subjektívnej zodpovednosti, ktorá je podmienkou trestnej zodpovednosti. Táto subjektívna zodpovednosť je založená na zavinení, ktoré predstavuje vnútorný psychický vzťah páchatel'a k objektívnym znakom trestného činu, teda k poruche alebo ohrozeniu objektu trestného činu, k predmetu útoku alebo aj k následku trestného činu. Toto zavinenie je založené na dvoch zložkách, a to vedomostnej, kedy je páchatel'ova vedomosť založená na vnímaní a predstavách, a vôľovej, kde

je podstatou tejto zložky chcenie ako aj uzrozenie. Úmysel, ako ťažšia forma zavinenia v sebe inkorporuje tak vedomostnú ako aj vôľovú zložku. Úmysel priamy vyžaduje, aby páchatel vedel, že poruší alebo ohrozí záujem chránený Trestným zákonom a ho zároveň aj chce porušiť či ohroziť. Hoci táto vedomostná zložka tu výslovne uvedená nie je, predpokladá sa ale, že ak páchatel niečo chce, musí o tom vedieť. Nepriamy úmysel predpokladá, že páchatel má z hľadiska vedomosti predstavu aspoň o možnosti vzniku poruchy alebo ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom a vôľová zložka vyjadruje uzrozenie páchatela s možným následkom. Teda, ak by súd mal aplikovať právnu kvalifikáciu skutku z podanej obžaloby založenej na úmyselnom zavinení, musel by obžalovaný, ak by sme pripustili existenciu aspoň nepriameho úmyslu minimálne vedieť, že svojím konaním, teda strčením do hrude poškodeného môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je ochrana zdravia, a teda spôsobiť následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví a pre prípad, že by na zdraví poškodeného tento následok spôsobil, bol s tým uzrozený. Toto však z vykonaných dôkazov nevyplýva. Postrčenie poškodeného nebolo obžalovaným vykonané preto, že by obžalovaný chcel ublížiť na zdraví poškodeného alebo bol uzrozený s tým, že mu spôsobí postrčením ťažkú ujmu na zdraví. Postrčenie samo o sebe ani takýto následok nemalo, pretože strčením do hrude poškodeného nemôže vzniknúť (a ani nevznikla) zlomenina nohy. Teda toto jeho konanie nemalo žiaden a už vôbec nie ťažký následok. Absentuje teda vedomostná zložka vzťahujúca sa na úmysel, či už priamy alebo nepriamy majúca dosah tak na jeho konanie ako aj následok tohto konania. Konanie obžalovaného tak vylučuje úmyselné zavinenie.

Obžalovaný vedel, že poškodený je opitý a ako dospelý muž, ktorý má skúsenosti s požívaním alkoholu a jeho pôsobením na organizmus človeka (viď jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupky) musel vedieť, že poškodený má zníženú schopnosť koordinácie pohybov a zníženú mieru stability. Navyše obžalovaný vedel, že poškodený má obuté na nohách šľapky, čo je obuv, ktorá neposkytuje pevnú oporu pri chôdzi a už vôbec nie stabilitu pri potknutí sa. Tiež vedel, že za poškodeným sa nachádza prah dverí, o ktorý sa môže poškodený potknúť. Teda hoci konanie obžalovaného a ani jeho predstava nesmerovala k tomu, aby poškodenému zlomil nohu alebo inak spôsobil následok na zdraví spočívajúci v ťažkej ujme na zdraví, obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť pád poškodeného a tým mu potencionálne ublížiť na zdraví, teda jeho vedomostná zložka je prítomná ale chýba tu vôľová zložka, pretože obžalovaný nechcel poškodenému ublížiť na zdraví a len chcel, aby tento opustil jeho byt. Avšak vzhľadom k už vyššie uvedeným okolnostiam vzťahujúcim sa na stav poškodeného, jeho obutie a existenciu prahu dverí mohol predvídať, že poškodený môže spadnúť a tým si spôsobiť poranenie, ktoré v konečnom dôsledku môže mať za následok porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom. Obžalovaný teda zanedbal túto opatrnosť pri svojom konaní a spôsobil tak nezamýšľaný trestnoprávne relevantný následok. Obžalovaný sa teda bez primeraných dôvodov spoliehal, že zranenie poškodenému nespôsobí, hoci vyššie uvedené okolnosti svedčili proti tejto jeho úvahe. Tieto dôvody opatrnosti boli primerané veku obžalovaného a z toho vyplývajúcich životných skúsenosti, ako vedomosťami ohľadom stavu poškodeného pod vplyvom alkoholu a inými okolnosťami, ako ich už súd vyššie opísal a ktoré musel obžalovaný ako dospelá osoba brať do úvahy, keď strčil poškodeného do hrude. Súd verí obžalovanému, že poškodenému nechcel spôsobiť žiadnu ujmu na zdraví, lebo ani jeho konanie spočívajúce bezprostredne po údere do hrude a ani samotný úder do hrude a správanie sa obžalovaného po tomto útoku tomu nenasvedčovali (sms komunikácia). Teda z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie vo vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Trestného zákona, a preto súd konanie obžalovaného na rozdiel od obžaloby právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný poškodenému konaním opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Konanie obžalovaného nebolo z hľadiska úmyslu alebo spôsobu útoku podmienené zdravotným stavom poškodeného (jeho cukrovkou prípadne inými ochoreniami), ktoré pri vzniku zranenia a ani vo vzťahu k jeho liečeniu nehrali žiadnu úlohu. Preto súd, nezistiac ani iné okolnosti uvedené v §§ 138 a 139 Trestného poriadku pri právnej kvalifikácii nepoužil osobitné kvalifikačné pojmy v zmysle § 157 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona (napokon ako tak neučinil ani prokurátor v podanej obžalobe).

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Na strane druhej súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, pričom súd posúdil žalovaný trestný čin v prejednávanej trestnej veci a tiež zbiehajúcu sa trestnú činnosť v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 106/2019, kde bol obžalovaný uznaný vinným z troch ďalších prečinov. Druhou priťažujúcou okolnosťou je, že obžalovaný už bol v minulosti za trestné činy odsúdený, pričom súd musel nutne zohľadniť jeho predchádzajúce tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené v nepodmienečnej forme a u ktorých sa neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Súd tiež z pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 106/2019 zistil, že obžalovaný spáchal skutok v prejednávanej trestnej veci skôr (16.05.2020), ako bol tunajším súdom, ako súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 106/2019 (29.07.2021). Tým boli splnené podmienky uvedené v § 42 ods. 1 Trestného zákona na uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona. Preto súd ukladal trest podľa trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v Trestnom zákone pre trestný čin najprísnejšie trestný zo všetkých štyroch trestných činov, za ktoré bol obžalovaný uznaný vinným v prejednávanej trestnej veci ako v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 109/2020 a tým je trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od šesť mesiacov až na dva roky. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 2:0, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v § 157 ods. 1 Trestného zákona upravil podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona tak, že zvýšil jej dolnú hranicu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby od jedného roka až do dvoch rokov.

Súd zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý je dlhoročným recidivistom a ktorého v páchaní ďalšej trestnej činnosti neodradili ani viaceré výkony trestov odňatia slobody. Napriek tomu obžalovaný pokračuje v páchaní trestnej činnosti a je zrejme, že výchovný účel trestu sa u neho minul účinku. Súd na jednej strane zohľadňuje nedbanlivostných charakter ním spáchaného trestného činu, na strane druhej aj následok, ktorý poškodenému svojim konaním spôsobil a to jednak spôsobením bolesti a jednak dĺžkou a charakterom obmedzenia bežného života, ktoré bolo intenzívne a dlhodobé, hoci je pravdou, že toto zranenie nezanechalo na poškodenom trvalé následky. Súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť je preto podľa presvedčenia súdu trestom spravodlivým a spĺňajúcim všetky aspekty účelu trestu zohľadňujúc osobu obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti a následky, ktoré na zdraví svojim zavineným konaním spôsobil.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čo vyplýva z odpisu registra trestov (odsúdenia v poradí 7, 8, 11 a 13 odpisu), súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože súd uložil obžalovaného súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k trestu uloženom obžalovanému v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 106/2019, súd v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený rozsudkom sp. zn. 9T 106/2019 zo dňa 29.07.2021 a to tak čo sa týka tam uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne ako aj trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 rokov a 5 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň súd pri zrušení trestu zákazu činnosti uloženého v konaní sp. zn. 9T 106/2019 uložil v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona opätovne tento trest.

Pokiaľ sa jedná o náhradu škody, poškodená zdravotná poisťovňa si nárok na náhradu škody z hľadiska právneho dôvodu ako aj výšky uplatnila do skončenia prípravného konania, túto škodu riadne vyčíslila a táto pozostáva z úhrady nákladov, ktoré ako poisťovňa, s ktorou má uzavretú zmluvu poškodený, uhradila zdravotníckym zariadeniam za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému v súvislosti s liečením jeho zranenia, ktoré poškodený utrpel konaním obžalovaného. Preto súd priznal tomuto

poškodenému náhradu škody vo výške 3.109,91 Eur a k náhrade tejto škody zaviazal obžalovaného, ako jej pôvodcu.

Poškodený C. B. sa do skončenia prípravného konania k náhrade škody vyjadril tak, že nevie, či si bude škodu uplatňovať v trestnom konaní. Až na hlavnom pojednávaní si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúcej z bolestného. Nakoľko si tento poškodený do skončenia prípravného konania neuplatnil nárok na náhradu škody riadne, teda uvedením jej právneho dôvodu a výšky, súd poškodeného C. B. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.